

[Indenrigsministeren.]

føre, at der udskrives mere i Skat, og det er der heller ikke noget i Bestemmelsen, der tyder paa. Formaålet med denne Bestemmelse er, at man skal have et Sted, hvor man er berettiget til at henlægge saadanne Beløb, som indkommer ved Salg af fast Ejendom, med den Klausul, at disse Beløb maa man anvende uden Indenrigsministeriets Billigelse til Køb af fast Ejendom igen, ganske paa samme Maade, som Kommunen paa andre Omraader henlægger — og det ærede Medlem har selv været med til at billige noget saadant paa andre Omraader — til bestemte Fonds Summer til Anvendelse med ganske bestemte Formaal.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at jeg i høj Grad har fremhævet, at det er de kommunale Skatter, der trykker, og ikke først og fremmest Statsskatterne, og derfor har jeg saa stærkt været imod den Politik, det ærede Medlem var med til at føre, ved hvilken man ophævede Statsskatter, som ikke trykkede den almindelige Befolkning, og derved gav Grundlag for Forhøjelse af de kommunale Skatter, som netop trykker den almindelige Befolkning.

Maa jeg dernæst blot gøre endnu en Bemærkning til det ærede Medlem angaaende Spørgsmaalet om Mindretallene. Det ærede Medlem spørger mig, om jeg da virkelig vil gaa saa vidt som til at sige, at der ikke ydes Retfærdighed, naar i Kraft af Forholdstalsvalgmaaden en mindre Gruppe ikke har Adgang til f. Eks. Udvalgsforhandlinger. Jeg vil maaske ikke udtrykke det saa stærkt, men jeg vil dog sige, at det forekommer mig meget betænkeligt, at der sidder Repræsentanter i Rigsdagen, som er udelukket fra Adgang til at følge Arbejdet der, hvor det foregaar, og jeg finder ikke, at der er nogen som helst Grund for det ærede Medlem til at raillere over det Problem, der her foreligger — som om det er en Utopi, noget, der overhovedet ikke er Omtale værd.

Maa jeg minde om, at selv i et saa konservativt styret Land som Kejserens Tyskland havde man den Regel, at Rigsdagens Medlemmer havde Adgang til at overvære Udvalgsforhandlingerne. Naar den danske Repræsentant Hanssen-Nørremøllers Erindringer overhovedet er blevet saa værdifulde for os, som de er, saa skyldes det, at han ifølge den tyske Rigsdags Forretningsorden, skønt han kun udgjorde en Gruppe paa 1, i den tyske Rigsdag havde Adgang til at følge Udvalgsforhandlingerne.

Derfor mener jeg, at der slet ikke er

nogen Grund til at tage hele dette Spørgsmaal saa overlegent; det er et Problem, som vi maaske ogsaa herhjemme i Fremtiden i højere Grad kommer til at beskæftige os med.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde endvidere, at han forstod ikke denne Distinktion mellem egentlig Indlemmelseskommission og Undersøgelseskommission. Jeg erindrer dog, at det ærede Medlem her i Salen, under Forhandlingerne om Indlemmelsesloven, med andre ærede Medlemmer har drøftet dette Spørgsmaal: i hvilken Grad Nedsættelsen af en Indlemmelseskommission var Udtryk for, at Indlemmelse *skulde* ske.

Saa vidt jeg husker — jeg har ikke haft Lejlighed til at se Udtalelsen efter nu —, sagde det ærede Medlem netop udtrykkelig, at det var selvfølgelig ikke en *Pligt* for den paagældende Minister at foretage Indlemmelse, selv om en Indlemmelseskommission var nedsat. Men der kunde ikke være Tvivl om, saadan som Loven lyder, at der i selve dette at nedsætte en Indlemmelseskommission laa et Udtryk for, at man fra Ministeriets Side var sindet at gaa til Indlemmelse, og jeg er ikke i Tvivl om, at det meget vel kan siges, at den Gang den første Afstemning havde fundet Sted i St. Hans Landsogn, og de indbyrdes Forhold mellem de to Kommuner var, som de var, har det utvivlsomt været den paagældende Indenrigsministers Hensigt at indlemme, og at han ud fra *den* Tankegang havde nedsat Kommissionen, for at den skulde foretage de fornødne økonomiske Udredninger, der skulde være Grundlag for Indlemmelsen. For saa vidt kan man altsaa sige, at det ærede Medlem har afbrudt Kontinuiteten i den Sag.

Jeg vil i øvrigt i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem, som antydede, at min Handlemaade i denne Sag ikke var Udtryk for, hvad jeg fandt var rigtigt, men Udtryk for Stemninger, som det ærede Medlem udtrykte sig, i min umiddelbare Nærhed: ja, det er jo en Tankegang, der svarer nøjagtigt til den, som det ærede Medlem var ved at tro, at han kunde tillægge mig i sin første Bemærkning, idet han sagde, at jeg skulde have insinueret, at det ikke var det ærede Medlems Mening, hvad han gjorde, men at den egentlige Mening laa indenfor det konservative Folkeparti. Vi ved jo meget vel, at medens det ærede Medlem var Indenrigsminister, var et betydningsfuldt Medlem af Støttepartiet Folketingsmanden fra Odense, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller.